7.10.119.

Република Србија УПРАВНИ СУД 21 У.19317/17 06.09.2019. године Београд

Управни суд и то судија Павел Јонаш, као судија појединац, решавајући у управном спору по тужби тужиље Снежане Ђурић из Земуна, Господска бр. 15/3, поднетој против Владе Републике Србије, због ћутања управе, у предмету давања информација од јавног значаја, дана 06.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Тужиља је дана 19.12.2017. године поднела Управном суду тужбу, коју је уредила поднеском од 11.01.2018. године, наводећи да исту подноси због ћутања управе. У тужби истиче да од Агениције за борбу против корупције већ скоро годину дана покушава да добије све изјаве, прилоге и информације у вези са поступком провере података из извештаја о имовини и приходима градоначелника Београда Синише Малог, да се поводом тога обраћала Поверенику за информације од јавног значаја који је предузео све што је у његовој надлежности да би обезбедио тражене податке, изрицао казне у поступку административног извршења, али да се, упркос томе, Агенција за борбу против корупције оглушавала о захтеве тужиље. Наиме, истиче да је Агенција за борбу против корупције решењем од 04.01.2017. године, одбила захтев тужиље за приступ информацијама од јавног значаја, које решење је по жалби поништено решењем Повереника од 24.02.2017. године и наложено Агенцији за борбу против корупције да тужиљи достави тражене информације. Такође, наводи и да је Повереник, у складу са одредбом члана 28. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, затражио од Владе Републике Србије да му пружи помоћ применом мера из своје надлежности, односно извршењем решења Повереника непосредном принудом, на који захтев није одговорено. Како Влада Србије није поступила у складу са својим обавезама прописаним одредбом члана 28. став 4. Закона, предлаже да суд донесе пресуду којом ће тужбу уважити и наложити Влади Републике Србије да донесе акт којим ће пружити помоћ Поверенику за информације од јавног значаја у поступку административног извршења решења од 24.02.2017. године. Трошкове је тражила и определила.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 28. Закона о слободном приступу инфорамцијама од јавног значаја ("Службени гласник РС", бр. 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010) прописано је да су решења Повереника су обавезујућа, коначна и извршна (став 1.). Административно извршење решења Повереника спроводи Повереник принудом (принудном мером, односно новчаном казном), у складу са законом којим се уређује општи управни поступак (став 2.). У поступку административног извршења решења Повереника не може се изјавити жалба која се односи на извршење (став 3.). Ако Повереник не може спровести своје решење на начин из става 2. овог члана, Влада му на његов захтев пружа помоћ у поступку административног извршења тог решења применом мера из своје надлежности, односно обезбеђивањем извршења решења Повереника непосредном принудом (став 4.).

Одредбом члана 11. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС", бр. 111/09), прописано је да тужилац у управном спору може да буде физичко, правно или друго лице, ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону заснован интерес.

Одредбом члана 26. став 1. тачка 4. наведеног Закона, прописано је да ће судија појединац решењем одбацити тужбу ако утврди да се управним актом који се тужбом оспорава не дира очигледно у право тужиоца или у његов на закону заснован интерес.

Како Влада Републике Србије, сагласно цитирано одредби члана 28. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, Поверенику на његов захтев пружа помоћ у поступку административног извршења решења, то, у конкретном случају, по оцени Управног суда, тужиља није активно легитимисана за подношење тужбе због ћутања управе односно због непоступања Владе Републике Србије у складу са својим овлашћењеима из наведене одредбе Закона. С тога, како је тужба поднета од стране неовлашћеног лица из напред наведених разлога, то не постоје ни процесноправни услови за вођење управног спора, већ се тужба има одбацити.

Са изнетих разлога, судија појединац је, применом одредбе члана 26. став 1. тачка 4. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

Суд није одлучивао о захтеву тужиље за наканду трошкова управног спора, имајући у виду одлуку као у диспозитиву.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ Дана 06.09.2019. године, 21 У.19317/17

поука о правном средству:

Против овог решења подносилац тужбе може поднети приговор посебном већу овог суда, у року од 8 дана од дана достављања решења.

Судија, Павел Јонаш

